

ROMANA

Rachael Stewart

Mézeshetek, édes sütik

Rebecca Winters

Mindenkit érhet baleset

Minden jog fenntartva. Jelen kiadvány bármely részét tilos a kiadó írásos engedélye nélkül módosítani, sokszorosítani, bármilyen elektronikus vagy gépi formában és egyéb módon közzétenni vagy terjeszteni, beleértve a fénymásolást, felvételkészítést és mindenfajta információtároló vagy -visszakereső rendszert; kivételt képez a kritikus, aki kritikájában rövid szakaszokat idézhet belőle. Ez a kiadvány a Harlequin Enterprises ULC-vel létrejött megállapodás nyomán jelenik meg. Jelen mű kitalált történet. A nevek, személyek, helyszínek és események a szerző képzeletének termékei, vagy fiktív módon alkalmazza őket. Bármely hasonlóság élő vagy halott személlyel, üzlettel, vállalattal, eseménnyel vagy helyszínnel teljes mértékben a véletlen műve, és nem a szerző szándékát tükrözi. § All rights reserved including the right of reproduction in whole or in part in any form. Without limiting the generality of the foregoing reservation of rights, no part of this publication may be modified, reproduced, transmitted or communicated in any form or by any means, electronic or mechanical, including photocopy, recording or any information storage and retrieval system, without the written permission of the publisher, except for a reviewer, who may quote brief passages in a review. This edition is published by arrangement with Harlequin Enterprises ULC. This is a work of fiction. Names, characters, places and incidents are either the product of the author's imagination or are used fictitiously, and any resemblance to actual persons, living or dead, businesses, companies, events or locales is entirely coincidental and not intended by the author.

© Rachael Stewart, 2021 – Vinton Kiadó Kft., 2024

A ROMANA 783. eredeti címe: *The Billionaire Behind the Headlines*
(Harlequin Mills & Boon, Romance)

• *Magyarra fordította:* Bosnyák Edit

© Rebecca Winters, 2009 – Vinton Kiadó Kft., 2024

A Romana 784. eredeti címe: *The Brooding Frenchman's Proposal*
(Harlequin Mills & Boon, Romance)

Második, átdolgozott kiadás. (Első megjelenés: 2011)

• *Magyarra fordította:* G. Korda Edit

Nyomtatásban megjelent: a ROMANA 783-784. számában, 2024
Átdolgozott kiadás

ISBN 978-963-540-808-5

• *Kép:* Shutterstock

A Romana a Vinton Kiadó Kft. időszaki kiadványa.

A HARLEQUIN® és™ a Harlequin Enterprises Limited vagy a konszern leányvállalatai tulajdonában álló védjegy, amelyet mások licencia alapján használnak.

Magyarországon kiadja a Vinton Kiadó Kft., 2024

• *A kiadó és a szerkesztőség címe:* 1118 Budapest, Szüret u. 15.

• *Felelős kiadó:* dr. Bayer József

• *Főszerkesztő:* Vaskó Beatrix

• *Telefon:* +36-1-781-4351; *e-mail cím:* info@vintonkiado.hu

Kiadónk újdonságairól, a megrendelési lehetőségekről honlapunkon is tájékozódhat:
www.vintonkiado.hu

Az e-book formátumot előállította:

BOOK&walk

www.bookandwalk.hu

Rachael Stewart

Mézeshetek, édes sütik

1. FEJEZET

– Bree, Bree! Azonnal ide kell jönnöd!

Biztosan nem történt semmi fontos, de Bree tudta, hogy Angel csak akkor fogja békén hagyni, ha beadja a derekát. Éppen ezért felsóhajtott, letette a nyújtófát, és beletörölte lisztes kezét a kötényébe. Utána kiment a konyhából, és bement a panzió étkezőjébe.

Angel, Bree legjobb barátnőjének, Felicitynek a tizenhat éves lánya ott állt, és nekinyomta az orrát az ablaknak. Az utcát bámulta, ahol egyre nagyobbra duzzadt a lármas tömeg.

– Nem arról volt szó, hogy segítesz nekem sütni? – kérdezte szemrehányóan Bree.

– Ezt nézd meg! – kiáltotta lelkesen Angel. – Tudtam, hogy néha fel szokott bukkanni egy utazási magazin újságírója a mi kis gyönyörű falunkban, de ez most más.

Bree igazat adott a lánynak. Még sohasem látott ennyi riportert a yorkshire-i Elmdale-ben.

– Talán be kellene engednünk őket – mondta Angel.

– Arról szó sem lehet! – tiltakozott Bree.

Angel összeráncolta a szemöldökét.

– De miért? Lehet, hogy csapnának egy kis hírverést a panziónak.

– Felejtsd el!

– Nem kellene megkérdeznem anyától, hogy...?

– Nem – vágott a lány szavába Bree. – Biztosan nem örülne, ha most megzavarnánk.

Angelnek felcsillant a szeme.

– Szerinted kialakulhat valami köztük azzal a fickóval, akivel elment?

Bree elmosolyodott, mert biztosra vette, hogy igen, de hangosan csak ennyit mondott:

– Ahhoz nekünk semmi közünk, szívecském.

Angel csalódottan felsóhajtott, és megint az ablak felé fordult.

– Te tudod, miért vannak itt az újságírók?

– Azért, mert exkluzív interjút akarnak készíteni az egyik szállodalánc híres tulajdonosával.

– Biztosan éhesek – jegyezte meg Angel. – Készíthetnék néhány szendvicset, és eladhatnám nekik odakint az utcán. Rengeteg pénzt kereshetnénk.

– Hidd el, hogy nem éri meg a fáradságot. Add fel, Angel!

Bree azt feltételezte, hogy a felhajtás hamarosan véget ér. Bizonyára tévedés történt. A lesifotósok Sebastian Dubois-t keresik, a párizsi milliárdost és szállodalánc-tulajdonost, aki ritkán mutatkozott a nyilvánosság előtt. De vajon miért éppen ebben az álmos kisvárosban bukkant volna fel?

Azt a vendéget, aki megszállt Felicity panziójában, szintén Sebastiannak hívták, de Ferrington volt a vezetékneve, és nem francia milliárdos volt, hanem a falu szélén fekvő Ferrington-birtok örököse.

De az ostrom még messze nem ért véget. Valaki megint bekopogott a pékség ajtaján, amit Bree gondosan bezárt.

– Már megmondtam, hogy zárva vagyunk! – kiáltotta ki bosszúsan.

Bree-nek megfordult a fejében, hogy talán értesítenie kellene a barátnőjét a legújabb fejleményekről, de elvetette az ötletet. Felicity állandóan dolgozik, ezért megérdemli, hogy zavartalanul eltölthessen egy kis időt azzal a férfival.

De vajon miből gondolták a sajtó munkatársai, hogy Monsieur Dubois és Mr. Ferrington egy és ugyanaz a személy?

Bree-nél kezdett betelni a pohár.

– Elég volt ebből! A muffinok nem fognak maguktól megsülni.

Éppen vissza akart menni a konyhába, amikor feldübörgött egy autó motorja, és ő felkapta a fejét.

– Az újságírók sok pénzt keresnek? – kérdezte Angel.

– Miért kérdezed?

Bree a következő pillanatban megpillantotta a sportkocsit, amely lassan keresztülhajtott a tömegben.

– Ez az autó egy vagyona kerülhetett! – kiáltotta lelkesen Angel.

Bree biztosra vette, hogy a sportkocsi nem egy riporteré, de legalább elterelte egy darabig a tömeg figyelmét, és minden visszatérhetett a megszokott kerékvágásba.

– Gyere, Angel! Várnak a muffinok.

– Végre történik valami! – tiltakozott a lány. – Most nem mehetek el innen.

– Ezek szerint nem akarod megkóstolni azt a különleges mojito koktélt, amit kifejezetten a recept miatt kevertem ki?

Angel azonnal felkapta a fejét.

– Ihatok mojitót?

– *Egyetlen* kortyot!

Angel tekintete bizonytalanul cikázott az ablak előtt zajló jelenet és Bree között.

– Nem lehetne, hogy...?

– Nem, kicsikém. Anyád távollétében én vagyok érted a felelős, ami azt jelenti, hogy nem mehetsz a felfordulás közelébe. Gyere velem!

– Rendben, máris... Ó, Bree! Nézz csak oda!

– Ha nem jössz el az ablaktól most rögtön...

– De Bree! Nem fogod elhinni, ki szállt ki abból a sportkocsiból.

Bree megadóan felsóhajtott, és odament az ablakhoz.

– Az sem érdekel, ha maga a kínai császár... Jóságos ég! Ezt nem hiszem el!

– Nos, igazam volt?

A férfi, aki kiszállt a szürke Porschéből, lélegzetelállítóan nézett ki.

Angel odaszaladt az ajtó mellett álló asztalkához, felkapta az egyik pletykalapot, és belenyomta Bree kezébe.

– Ez az a férfi, igaz?

Bree vetett egy pillantást a címlapra, azután az autó tulajdonosára. Szőke, göndör haj, kék szempár, szögletes áll és pimasz vigyor. Lassan bólintott.

Theo Dubois. A világ egyik leggazdagabb és legvonzóbb férfinak valóban felbukkant Elmdale-ben.

Talán a sajtó munkatársai jó nyomon jártak. Felicity ugyanis tegnap azt mondta, hogy Theo Sebastian öccse.

– Ezt azonnal el kell mesélnem Ionának! – kiáltotta izgatottan Angel, és felszaladt a szobájába, hogy felhívja a legjobb barátnőjét.

Bree az ablakon keresztül nézte végig, ahogyan a férfi a rivadafényben fürdött, és türelmesen válaszolgatott a kérdésekre.

Ezek után pontosabb információkra volt szüksége. Visszament a konyhába, elővette a tabletet, és rákeresett a *Dubois* névre. Rengeteg találatot kapott, és a fotókon Theo látszott a bátyjával. Ezek után szemernyi kétség sem fért ahhoz, hogy Felicity udvarlója a híres milliárdos.

Bree átfutotta a szalagcímekeket:

Újra felbukkant a gazdag remete!

Sebastian Dubois visszatért. Vajon csak a pénz érdekli?

– Mit nézel?

Angel visszatért, és megpróbált átkukucskálni Bree válla fölé.

– Semmit.

Bree eltette a tabletet, és újra a tésztának szentelte a figyelmét. Éppen egy kis lisztet kevert hozzá, amikor megint kopogtatás hallatszott, de ezúttal a hátsó ajtó felől, amely nem volt bezárva.

– Majd én kinyitom – ajánlotta Angel.

– Itt maradsz! – Bree előkapott egy tiszta sodrófát az egyik fiókból, és odaszaladt az ajtóhoz. – Ha

nem hagynak minket végre békén, esküszöm, hogy fejbe vágok valakit! – kiáltotta dühösen.

Angel kuncogni kezdett.

Bree felemelte a sodrófát.

– Zárva vagyunk, úgyhogy tűnjön el innen!

– Bree Johansson?

Az ajtó résnyire kinyílt.

Vajon honnan tudja a nevem? Bree vett egy mély lélegzetet, és dacosan felszegte az állát.

– És maga kicsoda?

Az ajtó kitárult, és ott állt előtte az a férfi, akit az imént megcsodált a pletykalap címlapján. Bree elvörösödött.

– Már megmondtam, hogy zárva vagyunk.

– Én nem vagyok vásárló – közölte Theo Dubois.

– Akkor talán betörő?

Theo elvigyorodott, és kisimított az arcából egy szőke hajtincset.

– Flick egyik régi barátja vagyok. Ő is hamarosan ide fog érni Sebastiannal.

Bree-nek nem került el a figyelmét, hogy a férfi Felicity becenevét használta, ami tulajdonképpen érthető volt, mert ugyanolyan régóta ismerte a nőt, mint Sebastian.

– Jóságos ég! – mondta döbbenten Angel. – Te vagy a híres Theo Dubois?

Theo végigmérte a lányt.

– Igen, az vagyok. És te ki vagy?

– Angel, Felicity lánya.

– Te Flick *lánya* vagy? – nyögte meglepetten a férfi, és lefagyott az arcáról a mosoly.

Bree-nek az is feltűnt, hogy elsápadt, habár gyorsan összeszedte magát, és elbűvölő mosolyt erőltetett az arcára.

– Az lesz a legjobb, ha gyorsan bezárom az ajtót, hogy biztonságban legyünk – mondta, azután vetett egy kételkedő pillantást Bree-re, aki továbbra is a sodrófával fenyegette. – Legalábbis a sajtó munkatársaitól...

Bree gyorsan leeresztette a karját, és hálát adott a kreol bőréért, mert így nem látszott annyira, hogy elvörösödött.

– Zárja csak be! Utána pedig jöjjön be velünk a konyhába! Éppen mojito muffint készítünk.

– Jól hangzik. Sohasem tudtam ellenállni az édes kísértéseknek.

– Igen, ezt mindenki tudja – bukott ki önkéntelenül Bree-ből, és gyorsan hátat fordított a férfinak.

Angel belekarolt, és a konyha felé húzta.

– Bree nagyszerűen tud sütni – kiáltotta hátra a válla fölött Theónak. – Képtelen leszel ellenállni a kínálatnak.

Angel ártatlan megjegyzése hallatán a férfi elnevette magát. Bree legszívesebben elsüllyedt volna szégyenében, ugyanakkor kellemes melegség járta át a testét, és nem azért, mert a sütő már be volt gyújtva.

Theo bezárta az ajtót, és követte Angelt és Bree-t a konyhába. Amikor belépett, szemügyre vette a lányt, és gondolkodóba esett.

Flick lánya körülbelül tizenhat éves lehet. És ők mikor is mentek el Elmdale-ből? *Tizenhat* évvel ezelőtt. Vajon ez azt jelenti, hogy...?

Az nem lehet! Vagy talán mégis?

Angel elmosolyodott, mire láthatóvá vált két gödröcske az arcán.

Sebastiannak is vannak gödröcskéi. De ez még semmit sem jelent. Theo kényszerítette magát, hogy másra figyeljen.

– Ezek szerint a mojito muffin az új sláger? – kérdezte.

Bree elmosolyodott, és a férfi megállapította, hogy gyönyörű a mosolya.

– Remélem, az lesz!

– Miben segíthetek? – kérdezte izgatottan Angel.

Bree odaadta neki a tálát, amelyben a tészta volt, meg egy reszelőt.

– Reszeld bele a lime héját!

– Megkóstolhatom a koktélt?

Bree elnevette magát.

– Rendben van. Ihatsz belőle egy kortyot.

Theo nekitámasztotta a vállát az ajtófélfának, és elgyönyörködött az idillikus jelenetben.

– Nem akar leülni, Mr. Dubois? – kérdezte hirtelen Bree.

– Mr. Dubois? – Theo összeráncolta a szemöldökét. – Tegeződhetünk, Bree. Theo vagyok. És elég sokáig ültem az autóban, úgyhogy jólesik állni egy kicsit.

Bree vállat vont.

– Ahogy akarod.

Theo megállapította, hogy igézően hat rá ez a bársonyos, barna szempár. Tíz perccel ezelőtt biztosra vette, hogy örökre leszámolt a nőekkel, és agglégényként fogja leélni az életét. De e miatt a temperamentumos, formás nő miatt talán hajlandó lenne megváltoztatni a véleményét.

– Mennyi ideig ültél az autóban?

Bree kérdése felriasztotta a férfit a gondolataiból.

– Egyenesen Párizsból jövök, úgyhogy körülbelül nyolc vagy kilenc órát.

– Akkor biztosan fáradt vagy.

– Köszönöm, megvagyok – felelte a férfi.

Bree láthatóan nem hitt neki, és Theo azon töprengett, hogy talán repedések keletkeztek a külvilág miatt viselt álarcán. Nem múlt el nyomtalanul az az ügy Tanjával.

– Sok szabad szobánk van – mondta Angel. – Lefekhetsz egy kicsit.

– Arra semmi szükség. Segíthetek én is?

– Talán fel kellene hívnod a bátyádat, hogy figyelmeztess – felelte Bree. – Lehet, hogy ő hozzá van szokva ehhez a cirkuszhoz, de Felicity meg fog lepődni.

Theo elnevette magát.

– Igen, ez valóban kész cirkusz, de Sebastiant nem kell félteni. Hogy kell mojito muffint készíteni?

A férfi odalépett Bree-hez, és megcsapta az orrát a vaníliaillatú parfüm illata. A párizsi otthona közelében lévő pékségre emlékeztette, ahol megtanult vaníliaas tortácskát sütni.

– Nagyon egyszerű: bele kell tenned a tésztába a koktél összetevőit, természetesen a jeget és a szódát leszámítva – magyarázta Bree.

– De ha jól sejtem, több rumot teszel bele.

– Igen, elég sokat... Elég volt, Angel!

A lány mozdulatlaná dermedt, és kicsúszott a szájából a rózsaszínű szívószál. Theo hitetlenkedve megcsóválta a fejét.

– Ilyen korán koktélt iszogattok? Ez gyakran előfordul?

Bree megint elnevette magát.

– Szó sincs róla! De így össze tudjuk hasonlítani a muffin ízét a koktél ízével.

– Értem. Nos, segíthetek végre?

– Valóban segíteni akarsz nekünk sütni? – kérdezte hitetlenkedve Bree.

Theo elvigyorodott, és bólintott.

– Rendben van – mondta a nő. – Keverd össze a lime-levet, a cukorszirupot és a mentalikört! Abba fogjuk belemártani a kisült muffiokat.

– Máris munkához látok.

Theo összekeverte a hozzávalókat, és hálás volt, hogy ez az egyszerű elfoglaltság eltereli a gondolatait.

– Bocsánatot kell kérnem tőled – mondta Bree.

– Miért?

– Azért, mert megfenyegettelek.

Theo elnevette magát.

- Csak egy nyújtófa volt, nem halálos fegyver.
- Ne becsülj alá! Elég nagyot tudok ütni.

Mindketten elnevették magukat, és Theo megállapította, hogy nagyon jól érzi magát ennek a nőnek a társaságában. Gyönyörű, és jó a humora.

- Azt hittem, hogy az egyik riporter akar beosonni, és túlzásba estem – magyarázta a nő.
- Igazság szerint örülök, hogy a bátyámnak és Felicitynek ilyen tettekre kész segítsége van.

Theo vetett egy pillantást Angelre. Minél alaposabban megfigyelte, annál inkább arra a következtetésre jutott, hogy a lány hasonlít a bátyjára. Egyértelmű, hogy Sebastian lánya. Theo azt gyanította, hogy a bátyja semmit sem sejt erről, de Bree mintha gyanút fogott volna. Úgy védelmezte azt a lányt, mint egy anyatigris. Valószínűleg attól fél, hogy Angel élete hamarosan a feje tetejére fog állni.

És ez mindenképpen meg fog történni, ha az újságírók kiszagolnak valamit.

Milyen fura fintora a sorsnak! A pletykalapok ezúttal nem Theót fogják darabokra szedni, pedig ő a közismert szívtipró és playboy, hanem a visszahúzódó bátyját. És Flicket meg Angelt.

Theónak a pusztá gondolattól is felkavarodott a gyomra.

2. FEJEZET

Bree meg volt lepve. Nemcsak azért, mert egy milliárdos hajlandó volt muffint sütni, hanem azért is, mert Theo láthatóan otthonosan mozgott a konyhában.

Most éppen a skót vajás keksz elkészítésében segített Bree-nek, de neki állandóan elkalandoztak a gondolatai, ugyanis elbűvölőnek találta Theót. Abban reménykedett, hogy Angel hamarosan visszamegy a konyhába, mert attól félt, hogy képtelen lesz uralkodni magán.

– Ez Annie nagymama receptje? – kérdezte a férfi.

– Igen. Honnan tudod?

– Régen ő sütötte ezt a kekszet a panzió vendégeinek. Sokszor segítettem neki, amikor még Elmdale-ben laktunk.

– Lenyűgöző – dűnnyögte Bree, mert a férfi gyakorlott mozdulatokkal gyúrta és nyújtotta a tésztát.

– Meglepettnek látszol.

– Nos, a fiúk többsége nem szeret sütni.

Theo elvigyorodott.

– Én nagyon élveztem, mert annyi kekszet ehettem, amennyit csak akartam.

– Nem tudok napirendre térni fölötted, Theo Dubois.

– Ezt hogy érted, Bree Johansson?

– Rengeteg pénzed van, mégis örömet leled abban, hogy kekszet süthetsz. Azt hittem, ezt rábízod az alkalmazottaidra.

– Úgy tűnik, elég sokat tudsz rólam – jegyezte meg viccesen a férfi. – Talán kedveled a pletykalapokat?

– Lehet, hogy elolvastam néhány cikket – felelte zavartan Bree.

– És éppen ezért úgy gondoltad, hogy elkényeztetett pojáca vagyok, igaz? – A férfi rákacsintott Bree-re. – Semmi gond.

A nőnek majdnem tátva maradt a szája. Ezek szerint Theo nem olyan öntelt, mint ahogy a média beállította, és ez is mellette szól.

Úgy döntött, hogy a biztonság kedvéért inkább semleges vizekre evez.

– Ezek szerint régen gyakran segítettél Annie-nek? – kérdezte.

– Igen, és nagyon jól tett. Akkoriban lázadó korszakomban voltam, és Annie rendet rakott a fejemben. Megtanított arra, hogy a nézeteltéréseket nem ököllel, hanem szavakkal kell megoldani.

– El sem tudom képzelni, hogy verekedős voltál, bár az izmaid megvannak hozzá.

Theo elvigyorodott.

– Akkoriban cérnavékony voltam, mégis verekedtem.

Rákacsintott a nőre, és Bree-nek liftezni kezdett a gyomra. Gyorsan odament a sütőhöz, és berakta a muffinokat. Könnyebben tudott uralkodni az érzései fölött, ha elfoglalta magát valamivel.

– El sem tudom képzelni, hogy régen cingár voltál.

– Pedig így van – felelte a férfi, miközben kitartóan gyúrta a tésztát. – Éveken keresztül dolgoztam azért, hogy ilyen legyen a testem.

– Hát persze – jegyezte meg Bree.

Arra gondolt, hogy a férfi bizonyára az ágyban dolgozott meg ezért, a barátnői társaságában, de gyorsan rendre utasította magát. Nem tartozott rá, hogy Theo kivel bújik ágyba.

– Nagyon furcsa itt lenni úgy, hogy Annie már nem él – mondta Theo, miközben kinyújtotta a tésztát.

– Nekünk is nagyon hiányzik – felelte szomorúan Bree.

– Felicitynek biztosan nehéz egyedül vezetnie a panziót.

– Angel segít neki, és a falubeliek támogatására is számíthat.

– Például a tiédre.

– Kölcsönösen segítünk egymásnak. – Bree számára kellemetlen volt, hogy róla beszélgetnek, ezért témát váltott: – És számodra milyen érzés újra Elmdale-ben lenni? Sokáig voltál távol...

A férfi tekintete a semmibe révedt.

– Több mint tizenhat évig.

Bree összeráncolta a szemöldökét. Vajon miért viselkedik hirtelen ilyen furcsán a férfi?

Tizenhat év. Ha helyes volt a megérzése, akkor történt akkoriban valami Felicity és Sebastian között. Gyorsan a szája elé kapta a kezét, nehogy felkiáltson. Angel tizenhat éves, ezért elég nagy volt a valószínűsége annak, hogy...

Összeszedte magát, és megköszörülte a torkát.

– Nos, az elég hosszú idő.

– Nagyon – felelte Theo, miközben gyakorlott mozdulatokkal szaggatta a kekszeket. – De valószínűleg nem maradok sokáig.

– Hamarosan elutazol? – kérdezte kissé csalódottan a nő.

– Még nem döntöttem el.

Vajon ha Theo megtudná, hogy valószínűleg van egy unokahúga Elmdale-ben, akkor itt maradna?

Micsoda ostobaság! Nem volt biztos abban, hogy Sebastian Angel apja, csak támadt egy gyanúja. Az lesz a legjobb, ha nem hozza szóba ezt a témát, nehogy Theo bizalmatlanná váljon.

– Bizonyára unalmasnak találsz egy ilyen álmos kisvárost, ha Párizs kultúrájához és éjszakai életéhez vagy szokva – jegyezte meg.

– Ezt nem jelenteném ki ilyen egyértelműen – felelte a férfi, és ránézett Bree-re. – Itt lassabban ketyeg az óra, és ez nagyon kellemes.

Ezzel Bree is egyetértett. Korábban Londonban lakott, ahol izgalmas volt ugyan az élet, de meglehetősen kimerítő.

– Ezek szerint nem élvezed annyira az utazgatást?

– Egyáltalán nem, és azt is gyűlölöm, hogy az újságírók állandóan megfigyelés alatt tartanak.

– Theo mogorva arcot vágott, miközben megszurkálta villával a kekszet. – De nem lehet okom panaszra. Végtére is milliárdos vagyok.

Bree megállapította, hogy ez rendkívül cinikusan hangzott.

– Ezek szerint most te szoktad megsütni a vendégeknek a skót kekszet? – kérdezte a férfi, mintha szándékosan témát akarna váltani.

– Nem, csak Felicitynek sütök belőle, amikor egy kis édes vigasztalásra van szüksége.

– És most valószínűleg arra van szüksége az újságírók miatt. – Theo vágott egy grimaszt. – Sajnálom, hogy ekkora felfordulást okoztunk a bátyámmal. Nem ez volt a szándékunk.

Bree vállat vont.

– Nem a ti hibátok, hogy nincs más témájuk.

– Ez igazán kedves tőled. – Theo rámosolygott a nőre, és ellágyult az arckifejezése. – Örülök, hogy Felicity ilyen jó barátnőt talált magának. Lenyűgöző teljesítmény, hogy vezeted a pékséget, besegítesz a panzióban, és Flick lányára is vigyázol.

– Azt hiszem, félreértettél valamit. A pékség nem az enyém, hanem a nagynénémé. Én csak itt dolgozom.

– Ezért költöztél Elmdale-be?

Bree bólintott.

– Korábban hol laktál?

A nő észrevette, hogy Theónak lisztes lett az arca, és uralkodnia kellett magán, nehogy letörölje.

– Londonban – felelte. – Ott nőtem fel.

Három éve költözött el onnan, ami elég hosszú idő volt ahhoz, hogy maga mögött hagyja a múltat, de azért megrohanták a kellemetlen emlékek.

– És miért dolgozol most egy vidéki pékségben?

– Clara néni beteg lett, és úgy döntöttem, segítek neki.

– Ez elismerésre méltó.

Bree legyintett egyet.

– A mi családjunkban az a természetes, hogy segítünk egymásnak, és a nagynéném szerencséére már sokkal jobban van.

– Ha jól sejtem, nem hiányzik neked a nagyvárosi élet, különben már visszamentél volna.

– Így igaz – felelte Bree. – Cseppet sem hiányzik London.

Vetett egy pillantás a férfira a szeme sarkából, és megállapította, hogy a valóságban sokkal jobban néz ki, mint a fotókon. A nevetése, az a kék szempár, az a test! Nem meglepő, hogy mágnesként vonzza a nőket.

– Ezt nem akarom elhinni! Benne vagyunk a tévében!

Angel beszaladt a konyhába, felkapta a távirányítót, és bekapcsolta a pulton álló kis tévét.

– Kedves nézőink! – mondta a műsorvezető. – Hivatalosan is meg tudjuk erősíteni, hogy a híres Dubois fivérek, egy szállodalánc milliárdos tulajdonosai, jelenleg a yorkshire-i Elmdale-ben vannak. A testvérpár idősebbik tagját valójában Sebastian Ferringtonnak hívják, és annak a Lord Ferringtonnak az unokája és örököse, aki ingatlanokból szerezte a vagyonát. Lord Ferrington egy évvel ezelőtt halt meg, és azóta az Elmdale-ben lévő háza üresen áll. Azt is sikerült kiderítenünk, hogy a Ferrington testvérpár luxusszállodává akarja átalakítani a házat, ezért az álmos kisváros arra számíthat, hogy hamarosan el fogják lepni a turisták. És most átadom a szót a helyszínen lévő riporterünknek.

– Köszönöm, Lucy! Meg tudom erősíteni, hogy Theo Dubois jelenleg a hátam mögött látható panzióban van, és a bátyja is itt szállt meg. A luxusszállodával kapcsolatos hírek futótűzként terjedtek el Elmdale-ben, és sokan úgy vélik, hogy a turisták tönkre fogják tenni ezt a kellemes és csöndes falucskát.

Bree csalódottan felsóhajtott. Ezek szerint Sebastian és Theo csak azért jött vissza, hogy szállodává alakítsák a vidéki házat, és utána el fognak menni.

Vajon Sebastian nem akar megismerkedni a lányával? Feltéve, hogy Angel valóban az ő lánya...

Theo felé fordult.

– Igaz a hír? Valóban szálloda lesz a villából?

– Igen, eredetileg ez volt a szándékunk. – Odakint hirtelen kiáltozni kezdett a tömeg, és Theo megborzongott. – Úgy hallom, Sebastian és Flick megérkezett. Ti maradjatok itt! Gondoskodni fogok arról, hogy épségben bejussanak a házba.

Theo sietős léptekkel kiment a konyhából.

– Két milliárdos, akik egy panzióban szállnak meg, és az egyikük beleszeret a tulajdonosba – mondta Angel. – Ez olyan, mint egy romantikus film, nem gondolod?

– Igen, mint egy film – dünnyögte Bree.

Arra gondolt, hogy feltétlenül beszélnie kell a barátnőjével, és nem csak azért, mert hamarosan meg fog nyílni egy szálloda, kőhajításnyira tőlük.

Ránézett az ajtóra, amelyiken Theo kiment, és azon töprengett, vajon a férfi ugyanolyan gyorsan el fog-e tűnni az életéből, mint ahogy felbukkant. Lehangolóan találta a gondolatot.

Theónak sikerült bemenedikítenie a bátyját és Felicityt a házba, és miközben lerázta a sajtó munkatársait, folyamatosan Bree járt a fejében. Ennek az egzotikus szépségnek, aki úgy néz ki, mint egy karibi istennő, sikerült bepillantást nyernie az álarca mögé.

Azok után, ami Tanjával és vele történt, valószínűleg nincs szüksége új kapcsolatra, de Bree lánggra lobbantott benne valamit, és nem akarta kioltani ezt a tüzet.

Odakint dühösen tiltakoztak a riporterek, és Theónak megfordult a fejében, hogy kinyitja az ajtót, és tesz egy csípős megjegyzést a hiénákra, de ekkor észrevette, milyen szomorúnak látszik a bátyja. Sebastian az ajtónak támaszkodott, és lehajtotta a fejét, mintha össze lenne törve a szíve.

Bizonyára azon töpreng, mi fog történni, ha a sajtó munkatársai tudomást szereznek Angelről. Úgy fogják rávetni magukat arra a lányra, mint a vadállatok.

Flick is sápadt volt, és kimerültnék látszott. Mivel Sebastian most nem volt alkalmas rá, hogy támaszt nyújtson neki, Theo biztatóan rámosolygott a nőre, hogy tudassa vele, minden rendben

lesz.

Sebastian hirtelen felegyenesedett, és ránézett az öccsére.

– Mióta tart az ostrom?

– A kreol bőrű istennő szerint délelőtt szállták meg a riporterek a panziót.

– Kreol bőrű istennő? – kérdezte döbbenetben Flick. – Te Bree-ről beszélsz?

– Pontosan. – Theo elvigyorodott. – Én is belesöpöntem a közepébe, amikor megérkeztem, ezért bemenekültem a panzióba, és azt hittem, biztonságban vagyok, de egy amazon fogadott, sodrófával a kezében. Annyi bizonyos, hogy Bree foggal-körömmel védelmezi azokat, akiket szeret.

Flick elmosolyodott.

– Megkeresem őt és a lányomat – mondta, és követte a konyhából áradó muffinillatot.

Sebastian szomorúan nézett a nő után, és ökölbe szorította a kezét.

– Mi a baj? – kérdezte Theo.

– Szerintem nem akarod tudni.

Theo karba tette a kezét, és alaposan szemügyre vette a bátyját. Láthatóan őt is ostrom alá vették a múlt kísértetei.

– De igen, tudni akarom. Többek között ezért vagyok itt.

Sebastian hitetlenkedve megcsóválta a fejét.

– Azt hittem, azért vagy itt, mert te is menekülsz valami elől.

Theo figyelmen kívül hagyta a bátyja megjegyzését.

– Áru! el végre, mi bajod!

Sebastian remegő kézzel beletúrt a hajába.

– Angelről van szó. Ő a...

– ...a lányod – fejezte be a mondatot Theo.

– Te tudtad? – kérdezte döbbenetben Sebastian.

– Minden összevág. Az előéleted Flickkel, Angel életkora... Arról nem is beszélve, hogy a te gödröcskéidet örökölte.

Sebastian elsápadt.

– Részben azért gyűlöltem a nagyapánkat annyira, mert magyarázat nélkül itt kellett hagynom Felicityt. És most azt is megtudtam, hogy terhes volt.

Theo szomorúan felsóhajtott. Nem csak a nagyapjuk hibája volt, hogy el kellett menekülniük Elmdale-ből.

– Nagyon sajnálom, Sebastian.

– De miért? *Én* hagytam cserben Felicityt.

– De miattam kellett elmenekülnünk innen. Én bosszantottam fel a vén kecskét.

Sebastian legyintett egyet.

– Tizenhat év telt el azóta. Felhívhattam volna Felicityt, de nem tettem. Ez nem a te hibád.

Ennek ellenére Theo saját magát hibáztatta. Természetesen nem sejtette, hogy a bátyja barátnője terhes, de Sebastian miatta nem nézhette végig, ahogy a lánya felnő, és azt a tizenhat évet sohasem fogják tudni bepótolni.

– Komolyan beszélek, Theo! Ne tegyél szemrehányást magadnak! Most az a legfontosabb, hogy kimásszunk ebből a csávából. Van fogalmad arról, mi fog történni, ha a sajtó megneszeli a dolgot?

Theo halkán káromkodott egyet. Most nem foglalkozhatott a saját érzéseivel, mert a bátyjának szüksége volt rá.

– Semmi esetre sem maradhattok itt, Sebastian.

– Tudom. De hová mehetnénk? Nem rabolhatom el egyszerűen Felicityt és a lányát. Felicity sem akarja itt hagyni a panziót a vendégek miatt.

– Bízd rám a panziót! – javasolta Theo. – Végtére is te tanítottál meg mindenre, amit a vendéglátásról tudni kell. És ha valami ostobaságot csinállok, Bree majd helyretesz.

– Még nem született meg az a nő, aki téged helyre tudna tenni – dűnnyögte Sebastian.

– Ezek szerint nem ismered Bree-t.

Sebastian a konyha felé fordította a fejét, ahol a nők vidáman beszélgettek. A tévét időközben

kikapcsolta valaki.

Theo rátette a kezét a bátyja vállára.

– Minden rendben lesz, Sebastian. Vidd el őket innen, és beszéljétek meg nyugodt körülmények között, hogyan közöljétek a hírt Angellel!

– De hová menjünk, Theo?

– Pontosan tudod.

Sebastian erre megrázta a fejét.

– A Ferrington-birtokon biztonságban lesztek – makacskodott Theo. – Beszéld meg a dolgot Felicityvel! Én addig felhívom a házvezetőnőt, és őroket állíttatok a kapuba. De előtte gratulálni szeretnék neked. – Theo megölelte a bátyját. – Felicity és Angel hálás lehet azért, hogy mellettük vagy.

Sebastian keserűen felnevetett.

– Szerintem Flick ezt most nem így gondolja.

– Hidd el nekem, hogy minden rendben lesz! – mondta Theo, és megveregette a bátyja vállát.

Sebastian végre elmosolyodott.

– És te elárulod nekem, miért utaztál el olyan hirtelen Párizsból?

– Mindent a maga idejében – felelte Theo, és mosolyt erőltetett az arcára. – Most fontosabb dolgunk van.

Sebastian bólintott, és bement a konyhába, Theo pedig elintézett néhány telefonhívást. Miután végzett, ő is elindult a konyha felé, és éppen akkor lépett be, amikor a sütő halkan csengetett egyet.

– Én szívesen megkóstolom a muffinokat, ha önként jelentkezőre van szükségetek – jegyezte meg vidáman.

Angel elnevette magát, Bree elpirult, Flick viszont még mindig sápadt volt.

Theo nagyon sajnálta Felicityt, és megfogadta, hogy mindent el fog követni azért, hogy Sebastian, Felicity és Angel története jó véget érjen. De először is gondoskodnia kell arról, hogy a panzióban minden rendben menjen.

Arra számított, hogy a gyönyörű Bree segíteni fog neki ebben. De egy kérdés nem hagyta nyugodni. Vajon hogy fogja megőrizni a hidegvérét és a józan eszét egy ilyen édes kísértés közelében?

3. FEJEZET

Bree kikukucskált a pékségből a redőny rései között.

Éppen akkor kelt fel a nap, kék volt az ég, és üresek voltak az utcák. De ez valószínűleg vihar előtti csönd volt. Felicity tegnap beismerte neki, hogy Angel valóban Sebastian lánya. Ha ezt mások is megtudják, egy percre sem lesz nyugtuk.

Szerencsére a család jelenleg a Ferrington-birtokon tartózkodik. Vajon közölték már Angellel a hírt?

Bree-t meglepte, hogy Theo ilyen higgadt tudott maradni ebben a felfordulásban. Neki sikerült rábeszélnie Felicityt is arra, hogy átmenetileg rábízhatja a panziót. Éppen ezért most egy darabig szomszédok lesznek Bree-vel.

A nőnek hevesen megdobbant a szíve a gondolattól, hogy Theo az utca túloldalán van. A férfi tegnap átvette a parancsnokságot, hogy segíthessen Felicitynek és a bátyjának, és odaadón gondoskodott a panzióban vendégeskedő O'Brien családról.

– Bárcsak tudnám, mi jár a fejedben!

Bree ijedten megfordult, és megpillantotta a nagynénjét, aki az ajtóban állt, egy kosár péksüteménnyel a kezében.

– Semmi fontos – felelte Bree. – Azokat a panzióba viszed?

– Igen. Tiszta a terep?

– Egyelőre. Felveszem a kabátomat, és átviszem a kosarat.

– Arról szó sem lehet! Én fogom elintézni.

– De miért?

– Azért, mert a panziót megszállták a Dubois fivérek, és Theo azt hiszi, hogy az összes nő a lába előtt hever – közölte Clara néni. – Tartsd magad távol tőle!

– Lehet, hogy nem is vagyok az esete – tiltakozott Bree.

– Az a férfi megrögzött szoknyavadász.

– Hogy mondhatsz ilyet, Clara néni? – kiáltotta vidáman Bree. – Ez igazságtalan!

– Az én koromban azt mondok, amit akarok.

– Igazad van, drágám – mondta Alf bácsi, aki belépett egy tálca frissen sült péksüteménnyel, és bepakolta őket a pultba. – Ne vedd rossz néven a dolgot, Bree! A nagynénéd aggódik érted. Attól fél, hogy megint fájdalmat fog okozni neked valaki.

Bree nem akarta, hogy a tönkrement kapcsolatára emlékeztessék. Nem volt szüksége együttérzésre, sem jótanácsokra. Csak egy klassz pasira volt szüksége.

Kikapta a kosarat Clara néni kezéből.

– Köszönöm, de tudok vigyázni magamra.

– Ezt mi is tudjuk, kicsikém, de ez a férfi a múlt héten tette ki egy szupermodell szűrét. Hogy is hívták? Tanja...

– Bedigfield – sietett a segítségére a férje.

Clara néni vetett egy bosszús pillantást a férjére.

– Azt bezzeg nem tudod megjegyezni, mikor van a házassági évfordulónk! – Vágott egy grimaszt.

– Az a lényeg, hogy Theo egy párizsi divatbemutató előtt szakított velem, és az a szegény lány annyira kikészült, hogy nem tudott felmenni a kifutóra.

– Ne higgy el mindent, amit a pletykalapokban olvasol, Clara néni! – tanácsolta Bree.

– Annak a férfinak a szeme sem áll jól – makacskodott a nagynénje.

Bree felsóhajtott, és elindult a panzió felé. Három évvel ezelőtt hagyta el a vőlegénye egy másik nő miatt, és ő már túltette magát rajta. Ennek ellenére a nagybátyja és a nagynénje még mindig aggódott érte. Bree azonban elhatározta, hogy bebizonyítja nekik, boldogul Theóval.

Kinyitotta a panzió hátsó ajtaját, és halkán végigosont a folyosón. Korán volt, és senkit sem

akart megzavarni. De hirtelen halk kopogtatást hallott a bárpult felől. Az volt az első gondolata, hogy a szakemberek nem kezdenek el ilyen korán dolgozni.

A tekintete megakadt egy friss és ropogós baguette-n, amely kilógott a kosárból. Némi habozás után kihúzta, a kosarat letette a földre, és a franciakenyérrel felfegyverkezve elindult a pult felé.

A kellemetlen zaj egyre hangosabb lett.

Amikor odaért a pulthoz, óvatosan áthajolt fölötte, és meglepő látvány fogadta. Valaki a pult alatt kuporgott, és csak a farmerba bújtatott, feszes fenéke látszott. Bree leeresztette a kenyeret.

Hirtelen tompa puffanás hallatszott, a fenék tulajdonosa hangosan káromkodott egyet, és kibújt a pult alól. Bree elmosolyodott, amikor megpillantotta Theót.

– Bree! Halálra rémítettél – kiáltotta a férfi, miközben felállt.

– Sajnálom. Jó reggelt, Theo!

A férfi kihúzta a füléből a fülhallgatót.

– Semmi baj. Túl hangos volt a zene. Hirtelen megpillantottam valakit a szemem sarkából, és bevertem a fejem.

Theo megdörzsölte a halántékát, és fájdalmasan felszisszent.

– Mit művelsz?

– Az egyik csap tegnap este elromlott, és meg akartam javítani.

– Értesz hozzá? – kérdezte hitetlenkedve Bree.

– Sok mindenhez értek – felelte a férfi, és elvigyorodott. – De komolyra fordítva a szót, valóban sok mindent meg kellett tanulnom a hotelszakmáról, arról nem is beszélve, hogy az autószerelés a hobbim.

– Akkor te valóban sok mindenhez értesz – jegyezte meg vidáman Bree, miközben elképzelte, ahogyan a férfi félmeztelenül egy régi autó nyitott motorházteteje alá hajol. – És egyébként minden rendben ment?

– Nos, a vízmelegítő sem működött tökéletesen ma reggel.

– Felicity már megnézte valakivel, és megrendelték hozzá az alkatrészt.

Theo összeráncolta a szemöldökét.

– Szerintem az nem lesz elég. Újat kell venni.

– Lehet, de az nagyon drága lenne.

Miért beszélgetnek a háztartási eszközökről? Ennél sokkal érdekesebb témájuk is lehetne. Szívesen kifaggatta volna például a férfit a milliárdosok életéről, vagy megkérdezte volna tőle, mivel tartja ilyen nagyszerű formában a testét.

– Ne aggódj, átvállalom a költségeket! – mondta Theo.

– Ez igazán nagylelkű tőled, de Flick nem kedveli a modern dolgokat.

– Nem is arról beszéltem, hogy az egész panziót fel akarom újítani, hanem csak egy új vízmelegítőről.

De természetesen előbb beszélni fogok Felicityvel.

– Miért nem hívtál szerelőt?

A férfi vállat vont.

– Kedvelem a kétkezi munkát, mert kikapcsol.

– De biztosan elfoglalhatnád magad valami mással is – jegyezte meg Bree.

Theo szeme vidáman felcsillant.

– Például *veled?*

– Hé, mi jár a fejedben? – kérdezte színlelt felháborodással a nő.

Theo vállat vont, és elfordította a fejét.

– Felejtse el. Véletlenül kicsúszott a számon.

Bree csalódottan felsóhajtott. Miért gondolta, hogy ez a férfi komolyan érdeklődik iránta? Egy milliárdos nem fog beleszeretni egy szürke kisegérbe. Ilyesmi csak a filmekben szokott megtörténni.

– Nos, akkor nem tartalak fel – mondta. – Beviszem a konyhába a péksüteményeket, és ha szükséged van rám, hívj fel! Fel van ragasztva a számom a hűtőre.

Theo felpillantott, és rámosolygott a nőre. Bree-nek azonnal megroggyant a lába.

– Hamarosan találkozunk – nyögte ki zavartan, és sietős léptekkel távozott.

Theo felsóhajtott, és megpróbálta figyelmen kívül hagyni a tényt, hogy rettenetesen kívánja ezt a nőt. Ő maga sem értette, mi ütött belé, de kezdett meginogni az elhatározása, miszerint semmi szüksége új barátnőre.

Bree csodálatos nő. Vidám, bátor és együttérző. Theo lenyűgözőnek találta hatalmas, barna szemét, őszinte mosolyát, hibátlan, kreol bőrét és nőies vonalait.

Talán Bree miatt érdemes lenne újra kockázatot vállalni...

Rezegni kezdett a telefonja, mire felriadt a gondolataiból. Sms-t kapott a volt barátnőjétől, Tanjától:

Beszélhetünk?

Theo dühösen összeráncolta a szemöldökét. A történetek után Tanja legalább bocsánatot kérhetett volna tőle!

Eltette a telefont, és megállapította, hogy Tanjának legalább annyit sikerült elérnie, hogy kiverte a fejéből a Bree-vel kapcsolatos romantikus gondolatokat. Mindenkinek így a legjobb.

Elhatározta, hogy inkább a csappal foglalkozik, mert az sokkal egyszerűbb problémát jelent a nőknél.

Visszabújt a pult alá.

– Mr. Dubois?

Theo megijedt, és másodjára is beverte a fejét. Halkan káromkodott egyet, előbújt, és megpillantotta O'Brienék álmos kislányát, Beccát, aki egy plüssnyulat tartott a kezében.

– Helló, Becca! Hát te mit keresel itt?

– Nem tudtam aludni.

– A szüleid a szobában vannak?

– Igen, de fáj a hasuk, és a bátyám hányt is.

Theo felállt.

– Ez elég rosszul hangzik.

– Anya szerint a hús volt rossz, apa szerint pedig a krumplisaláta, de Archie egyikből sem evett, mégis rosszul van – magyarázta a kislány.

– Gyere velem a konyhába! Van friss péksütemény, és készítek neked reggelit. Utána benézünk a szüleidhez, rendben?

A kislány bólintott, és követte Theót a konyhába. A férfi felültette a pultra, és Becca kiválasztott egy porcukros pudingos táskát. Theo adott neki egy tányért, és az ölébe terített egy konyharuhát, hogy ne piszkolja össze magát. Abban a pillanatban észrevette, hogy áll valaki az ajtóban.

Megfordult, és megállapította, hogy Bree mosolyogva figyeli az idillikus jelenetet.

– Ne haragudj, de elfelejtettem megkérdezni, hozzak-e valamit az ebédhez. Nem sejtettem, hogy egy hölgygel vagy elfoglalva – mondta Bree, és kacsintott egyet. Utána odament a kislányhoz, és megsimogatta a fejét. – Mi a baj, Becca? Nagyon korán keltél.

– Az egész család lebetegedett – magyarázta Theo. – Mindjárt felmegyek hozzájuk, és megnézem, hogy vannak.

– Mi történt? – kérdezte döbbenten Bree.

– Szerintem elrontották a gyomrukat, de az is lehet, hogy fertőző.

– Majd én felmegyek hozzájuk. Te maradj itt Beccával.

Theo bólintott, és Bree kisietett a konyhából.

A kislány egy szempillantás alatt felfalta a péksüteményt, és türelmetlenül lóbálta a lábát.

– Még éhes vagyok – közölte.

– Értem. Elárulod nekem, hány éves vagy?

– Öt – felelte büszkén Becca.

– És azt is elárulod, mit szoktak reggelizni az ötévesek? Tojást vagy szalonnát?

– Virslit.

– Máris hozom.

– És egy mártogatós tojást.

– Egy *mit?* – kérdezte meglepetten Theo.

– Te nem tudod, mi az a mártogatós tojás? – kérdezte hitetlenkedve a kislány.

Theo megrázta a fejét.

– Egy tojás, ami belül puha, és bele lehet mártogatni a pirítóst vagy a virslit – magyarázta türelmesen Becca.

Theo megkönnyebbülten felsóhajott. Ez nem fogja meghaladni a képességeit. Felrakta forni a vizet, és éppen a tojásfőző órát kereste, amikor Bree visszajött.

– Nos, mi újság odafönt? – kérdezte a férfi.

– Mrs. O’Briennek láza van, és a többiek is rosszul vannak.

– Mit tehetünk értük?

– Arra gondoltam, hogy a család egy részét átköltöztethetnénk egy másik szobába, hogy kényelmesebben legyenek.

– Máris elintézem – közölte Theo, és ránézett Bree-re. – Neked nem kellene visszamenned a pékségbe?

A nő vetett egy pillantást a kislányra.

– Egyedül is boldogulsz?

– Már megmondtam, hogy sok mindenhez értek.

– Elhiszem, de a gyerekek bonyolultabbak egy csapnál vagy egy vízmelegítőnél...

– Nyugodtan elmehetsz, Bree – mondta Theo, és finoman az ajtó felé lökdöste a nőt. – Felhívlak, ha segítségre van szükségem.

– Rendben van. – Bree megadóan felsóhajott, azután a kislány felé fordult. – Hozok gyógyszert az anyukádnak, kicsim, utána visszamegyek dolgozni. Megígéred, hogy vigyázol Theo bácsira, hogy ne csináljon semmi butaságot?

Becca kuncogni kezdett, és hevesen bólogatott.

– Megígérem.

Bree elment, és Theót hirtelen elfogta a nyugtalanság. Hozzá volt szokva, hogy többmillió üzletet kössön, de az komoly kihívást jelentett neki, hogy elkészítsen egy tökéletes reggelit egy magas elvárásokkal rendelkező, ötéves kislány számára.